

„Vzkriesený Kristus je prameňom nádeje, ktorá uháša smäd po plnosti života“ (28)

Pápež hovoril, že nádej nie je optimizmom, ale istotou, že Boh naplňa sľuby, ktoré dáva, a sprevádza nás aj v tienistých chvíľach života. Svätý Otec povzbudil veriacich, aby kráčali s Kristom, ktorý premieňa utrpenie na pokoj a vedie človeka domov — tam, kde je očakávaný a milovaný.

15.10.2025

IV. Kristovo zmŕtvychvstanie a výzvy súčasného sveta

1. Vzkriesený - živý prameň ľudskej nádeje

Čítanie: Jn 10, 7.9–10

Preto im Ježiš znova vŕavel: „Veru, veru, hovorím vám: Ja som brána k ovciam.

Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.

Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“

Drahí bratia a sestry, požehnané ráno!

V rámci katechéz jubilejného roka sme doteraz rozjímali nad Ježišovým životom podľa evanjelií, od jeho narodenia až po jeho smrť a zmŕtvychvstanie. Takto naša púť nádeje našla pevný základ, istú cestu. V záverečnom úseku cesty chceme, aby tajomstvo Krista, ktoré vrcholí v zmŕtvychvstaní, ožiarilo svetlom spásy dnešnú ľudskú a historickú realitu, jej otázky a výzvy.

Naše životy sú poznačené nespočetnými udalosťami, plnými rôznych odtieňov a skúseností. Niekedy pociťujeme radosť, inokedy smútok, niekedy sme naplnení alebo vystresovaní, spokojní či demotivovaní. Žijeme rušný život, sústreďujeme sa na dosahovanie výsledkov a dokonca aj dosahujeme ušľachtilé, prestížne ciele. Na druhej strane zotrávame v neistote, v

napätí, čakáme na úspech a uznanie, ktoré prichádzajú neskoro alebo neprichádzajú vôbec. Stručne povedané, nachádzame sa v paradoxnej situácii: chceli by sme byť šťastní, ale je veľmi ťažké byť šťastní neustále, bez toho, aby sme nezažívali aj tienisté chvíle. Zmierujeme sa so svojimi obmedzeniami a zároveň aj s neodolateľnou túžbou pokúsiť sa ich prekonať. V hĺbke duše cítime, že nám vždy niečo chýba.

V skutočnosti sme neboli stvorení pre *nedostatok*, ale pre *plnosť* — aby sme sa tešili zo života, zo života v hojnosti, podľa Ježišových slov v Jánovom evanjeliu (porov. 10, 10).

Naša hlboká túžba nenachádza odpoveď v rolách, v moci ani v majetku. Odpoveď spočíva v istote, že existuje niekto, kto zaručuje základný impulz našej ľudskosti. Táto istota dáva vznik nádeji. To sa však

nemusí rovnať optimizmu, ktorý nás môže sklamať a spôsobiť, že naše očakávania sa zrútia. Nádej nám naopak sľubuje a zároveň tieto prisľúbenia aj napĺňa.

Sestry a bratia, vzkriesený Ježiš je zárukou tohto vyslobodenia! On je prameňom, ktorý uháša náš smäd — nekonečný smäd po plnosti, ktorý Duch Svätý vlieva do našich srdc.

Vskutku, Kristovo vzkriesenie nie je len udalosťou ľudských dejín, ale udalosťou, ktorá ich premenila zvnútra.

Zamyslime sa nad prameňom vody. Aké sú jej vlastnosti? Uhasí smäd a osvieži stvorenia, zavlaží zem, zúrodní a oživí to, čo by inak zostalo neúrodné. Osvieži unaveného pútnika a stane sa pre neho radostnou oázou. Prameň sa javí ako dar, ktorý je zadarmo daný prírode, stvoreniam, ľuďom. Bez vody nie je možné žiť.

Vzkriesený je živým prameňom, ktorý nevysychá a nemení sa. Vždy zostáva čistý a pripravený pre každého, kto je smädný. A čím viac zakúšame Božie tajomstvo, tým viac nás priťahuje — bez toho, aby sme sa niekedy úplne nasýtili. Svätý Augustín v desiatej knihe *Vyznaní* zachytáva práve túto nevyčerpatelnú túžbu našich srdc a vyjadruje ju vo svojej slávnom hymne na krásu:

„Vydýchol si vôňu a ja som sa nadýchol a túžim po tebe. Ochutnal som a hladujem a žíznil. Dotkol si sa ma a ja som horel túžbou po tvojom pokoji.“ (X, 27, 38)

Ježiš nám svojím zmŕtvychvstaním zaručil trvalý zdroj života: on je živý (porov. *Zjv* 1, 18), milovník života, víťaz nad každou smrťou. Preto nám môže ponúknuť osvieženie na našej pozemskej ceste a zaručiť nám dokonalý pokoj vo večnosti.

Iba Ježiš, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, odpovedá na najhlbšie otázky nášho srdca:

Máme skutočný cieľ? Má naša existencia nejaký zmysel? A ako možno vykúpiť utrpenie mnohých nevinných?

Vzkriesený Ježiš nám nedáva odpoveď „zhora“, ale stáva sa naším spoločníkom na tejto často namáhavej, bolestivej a tajomnej ceste. Len on môže naplniť našu prázdnu čašu, keď pociťujeme neznesiteľný smäd.

On je zároveň cieľom našej cesty. Bez jeho lásky by cesta životom bola blúdením bez cieľa, tragickou chybou s minutým zmyslom. Sme krehké stvorenia. Chyby sú súčasťou našej ľudskosti. Je to rana hriechu, ktorá nás zráža k zemi a núti nás vzdať sa či zúfať. Znova vstať znamená postaviť sa na nohy. Vzkriesený nám zaručuje príchod do cieľa, vedie nás

domov, kde sme očakávaní, milovaní a zachránení. Kráčať s ním znamená zažiť, že nás napriek všetkému niekto podporuje, že uháša náš smäd a poskytuje nám osvieženie uprostred ťažkostí a zápasov, ktoré sú ako ťažké kamene, zatarasujúce cestu alebo odkláňajúce našu trasu.

Drahí priatelia, z Kristovho zmŕtvychvstania pramení nádej, ktorá nám napriek únave života dáva predchuť hlbokého a radostného pokoja, ktorý nám nakoniec môže dať len on a ten trvá naveky.

.....

Preklad: Klára Tomášiková, Martin Jarábek

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/vzkrieseny-kristus-je-
pramenom-nadeje-ktora-uhasa-smad-
po-plnosti-zivota-28/](https://opusdei.org/sk-sk/article/vzkrieseny-kristus-je-pramenom-nadeje-ktora-uhasa-smad-po-plnosti-zivota-28/) (29.03.2026)